

Erasmus beszámoló

Város: Gliwice, Lengyelország
Egyetem: Politechnika Śląska (Silesian University of Technology)
Honlap: <http://studyinenglish.polsl.pl/Pages/Welcome.aspx>

A Sziléziai Műszaki Egyetem Automatizálási, Elektronikai és Informatikai Karán végeztem el egy félévet az MSc képzésem első félévében, informatika szakon. A szemeszter két héttel később kezdődik, mint a Műegyetemen, ennek megfelelően később is tart (2011 tavaszán február 21-én kezdődött a tanulmányi időszak, és július 3-áig tartott a vizsgaidőszak). A legtöbb képzésben, így az enyémben is, van ún. makro kurzus, ahol az oktatás angol nyelven zajlik, kizárólag lengyel tanárokkal, akik szerencsére szépen beszélnek angolul. Egy körülbelül 20 fős csoportban tanultam, ahol a diákok nagy része elfogadhatóan beszélt angolul, de mivel a tárgyaim többségén egyedül voltam külföldi diák, és nem vagyok egy nagy beszédű ember, így a lengyel beszélgetéseket nem sikerült angolra alakítanom, ezért olyan nagy barátságok nem születtek a kollégákkal. Valami okból kifolyólag a villamosmérnök kollégiumban kaptam szobát, így a tanulmányi információkat a folyosón vagy az internetes fórumon kellett beszerezni. Ez azonban nem volt olyan nagy probléma, mert a kötelező laborokon és a hozzájuk tartozó beszámolókon kívül gyakorlatilag semmi dolga nincs a diákoknak. Egy tárgyból megajánlott négyest kaptam, mert egy előadáson kétszer kimentem a táblához, ezen kívül egyetlen írásbeli vizsgát kellett teljesítenem, úgyhogy a tanulásban nem kellett megszakadnom. Ha jól érzékeltém, akkor ez főleg az informatikusoknál volt így, az építőmérnökök például ki sem láttak a tanulnivalók mögül.

Kreditrendszer van az egyetemen, ECTS kreditek alapján számolnak, azonban az adott évfolyamok együtt tanulnak végig, mert csak egy pár tárgyból lehet büntetlenül bukni, különben várhatsz egy évet. A tárgyaimat nem próbáltam elfogadtatni itthon, mert a tanterv eléggé különbözik.

Lengyel nyelvi felkészítő órákat ingyen kaptunk áprilistól, heti másfél órát. Itt a legalapvetőbb dolgokat lehetett megtanulni, tehát semmi olyat, amit az ember ne tanult volna meg magától is. Bár maga a nyelv elég fülsértő, a megtanult kifejezéseket lehet használni a szláv országokban, így horvátországban vagy szlovákiában.

Bankszámlát nem nyitottam, mert nem volt rá szükség, szinte az összes boltban lehetett fizetni bankkártyával, még pár szórakozóhelyen is. A kollégiumi díjat azonban vagy utalással, vagy készpénzben kellett fizetni, ami 300 zł (kb. 80 euró) volt havonta. Ezt az árat a legputribb kollégiumban kellett fizetni a kétágyas szobákban, a többi kóli díja 100 euró körül volt havonta. A kollégiumok legtöbbszörében kétágyas szobák vannak, ritkán egy vagy három ágy van egy

szobában. Fürdőszobából és konyhából az olcsóbb kategóriás kollégiumokban emeletenként egy vagy kettő van.

A helyi Erasmus-iroda nem szakadt meg abban, hogy programokat szervezzenek/kínáljanak nekünk, csupán a nyelvi órákat és egy opcionális katowicei kirándulást kaptunk tőlük. Egyszer össze akarták gyűjteni a diákokat, hogy tartózkodási engedélyt (?) igényeljük Katowicében, de kedd reggel esélytelen volt, hogy elmenjek, és nem éreztem nagy szükségét, így ez nekem kimaradt. Ezzel szemben a külföldi diákoknak szervezett pár öntevékeny lengyel diák orientációs napot és bulikat szervezett kéthetente, több-kevesebb sikerrel. Az esti bulikban a nemek aránya a fiúknak kedvez (gy.k. a lányok sokan vannak), mindenki nagy öröme. A lengyel emberek nagyon közvetlenek, a magyarokat kifejezetten szeretik, úgy érzem, jó hírünk van a lengyeleknél. A lengyel lányok gyönyörűek, és mindegyikük ad magára. Mivel mérhetetlenül kedvesek is, így sok szép emléket hagytak bennem.

Lengyelországban az árszínvonal a magyar alatt van egy kicsivel, Gliwicében egy hónapra kollégiummal és utazásokkal együtt átlagosan 450 euróra jöttem ki. Ha valaki nem költ egyáltalán alkoholra vagy utazásra, akkor az erasmus ösztöndíj elég lesz neki. A csokoládé kifejezetten drága, viszont az alkohol nagyon olcsó (fél liter minőségi vodka 1300 forinttól, fél liter sör 100-170 forint, buliban/étteremben 300-500). A lengyel borászat gyakorlatilag nem létezik, de a vodkák méltán híresek, a söreik pedig nagyságrendekkel jobbak bármelyik magyar sörnél. A vasút jó árban van, például a Gliwice–Varsó 300 km-es távolságra a diákjegy 32 zł (2200 forint). Bár Gliwicében a legtöbb nap aktív az éjszakai élet, éjszakára gyakran megéri elmenni Katowicébe (fél óra) vagy akár Krakóba is (két és fél óra) vonattal. A benzin literenként 5 zł (350 forint), és a tompított fényszórót ne felejtsetek el nappal se felkapcsolni, mert a rendőrök csúnyán büntetnek érte. (Bár a gyorsajtással nincs probléma, engem 105-tel mértek városban 50-es limitnél, és szóbeli figyelmeztetéssel megúsztam – valószínűleg a büntetlen előéletemnek köszönhetően.)

Sportolásra van lehetőség, focihoz lehet termet bérelni, van uszoda és konditerem, kültéren kosárlabda- és strandröplabdapálya.

Én nagyon jól éreztem magam, köszönhetően a számtalan megismert kultúrának (lengyelekkel, spanyolokkal, portugálokkal, törökökkel, norvégokkal, latin-amerikaiakkal töltöttem az időm nagy részét), és a vendégszerető lengyeleknek.

Treszkai László, 2011. július 4.